

złote myśli:

Oscar Wilde, Salvador Dali,
Emil Cioran, Friedrich
Nietzsche, Markiz de Sade,
Edgar Allan Poe, Kurt
Vonnegut, Wiktor Eryk
Fossegrim, John Irving, Joseph
Heller, Witold Gombrowicz,
Hermann Hesse, Roland Topor,
Woody Allen, Louis Celine,
George Bernard Shaw, William
Shakespeare, Jacek Wejroch,
Stanisław Jerzy Lec, Andrew
Eldritch, Mr. Doctor, Wolter,
Sokrates, Heinrich Heine, Paul
Watzlawick, Konfucjusz, i inni

Oscar Wilde

- + Czasami myślę, iż Bóg tworząc człowieka przecenił nieco swoje zdolności.
- + Człowiek jest najmniej sobą, kiedy przemawia we własnym imieniu. Daj mu maskę a powie ci prawdę.
- + Doświadczenie to nazwa, którą każdy nadaje swoim błędom.
- + Dzieci zaczynają od tego, że kochają swoich rodziców. Po pewnym czasie sądzą ich. Rzadko kiedy im wybaczą.
- + Fatalność ciąży nad dobrymi postanowieniami - czynione są zawsze zbyt późno.
- + Dziś każdy, kto nie potrafi się uczyć, bierze się za nauczanie innych.
- + Historia kobiet jest historią najgorszej formy tyranii, jaką znał świat. Tyranii słabego nad silnym. To jedyna trwała forma tyranii.
- + Istnieją tylko dwa rodzaje tragedii: pierwsza polega na tym, iż nie osiąga się tego, czego się chce, a druga, że się to osiąga.
- + Istnieją tylko dwie drogi, by stać się kulturalnym. Jedna polega na tym, by mieć wykształcenie, druga, by mieć wiele nałogów.
- + Jedyną różnicą między kaprysem a wieczną miłością jest to, iż kaprys trwa trochę dłużej.
- + Jedyną różnicą między świętym a grzesznikiem jest to, że każdy święty ma za sobą przeszłość, a każdy grzesznik ma przed sobą przyszłość.
- + Jedyne co można zrobić z dobrą radą, to podać ją dalej.
- + Jedyne, co jeszcze człowieka podtrzymuje przy życiu, to poczucie ogromnej niższości innych.
- + Jest bardzo trudno nie być niesprawiedliwym w stosunku do osoby, którą się kocha.
- + Każdy efektowny sukces przysparza nam wrogów. Tylko miernoty są popularne.
- + Każdy może współczuć cierpieniom przyjaciół, ale trzeba mieć wspaniały charakter, by móc się cieszyć powodzeniem przyjaciela.
- + Kiedy bogowie chcą nas ukarać, spełniają nasze prośby.
- + Kiedy jest się zakochanym, zaczyna się od oszukiwania siebie, a kończy oszukiwaniem innych. Świat nazywa to romantyzmem.
- + Kobiety bronią się atakując, tak jak i atakują przez nagłe poddanie się. Kobiety kochają mężczyzn z powodu ich błędów. Jeśli tylko mężczyźni posiadają dość wad, kobiety gotowe są im wszystko wybaczyć - nawet ich ogromny intelekt.
- + Kobiety mają o wiele lepiej od mężczyzn - obowiązuje je o wiele więcej zakazów.
- + Kobiety są obrazami, mężczyźni zagadkami. Kto chce wiedzieć, co kobieta naprawdę myśli, musi się jej przyglądać, lecz nie słuchać tego, co mówi.
- + Kochać siebie samego to początek romansu na całe życie.
- + Książki, które świat nazywa niemoralnymi, to są właśnie te, które światu wykazują jego własną hańbę.
- + Kto sięga do otchłani, czyni to na własną odpowiedzialność.
- + Lubię mówić o niczym. Jest to jedyna rzecz, o której cokolwiek wiem.
- + Ludzie dobrze wychowani zaprzeczają innym, mędrcy zaprzeczają sobie.
- + Mam nadzwyczaj prosty smak - zawsze zadowala mnie to, co najlepsze.
- + Mężczyzn można analizować, kobiety tylko podziwiać.
- + Mężczyzna może być szczęśliwy z każdą kobietą pod warunkiem, że jej nie kocha.
- + Mężczyźni żenią się, bo są zmęczeni; kobiety wychodzą za mąż, bo są ciekawe. Obie strony rozczarowują się.
- + Młodzi chcą być wierni i nie są. Starzy chcą być niewierni i nie mogą.
- + Młodzi ludzie wyobrażają sobie obecnie, że pieniądź to wszystko. A gdy dorastają, wiedzą iż tak jest.
- + Moralność to po prostu nasza postawa wobec ludzi, których nie znosimy.
- + Nie lubię słuchać, co o mnie mówią za plecami. Człowiek zupełnie niepotrzebnie staje się zarozumiały.
- + Nie ma niedyskretnych pytań. Są tylko niedyscretne odpowiedzi.
- + Nie ma żadnych omenów. Los nie wysyła heroldów. Zbyt jest na to mądry lub zbyt okrutny.
- + Nie zdobędę już żadnego przyjaciela za życia, lecz może jeszcze kilku po mojej śmierci.
- + Pierwszym obowiązkiem w życiu jest być jak najbardziej sztucznym. Co jest drugim, nikt tego jeszcze nie odkrył.

- + Piękne są jedynie te rzeczy, które nas nic nie obchodzą.
- + Pocałunek może zrujnować życie człowieka.
- + Podczas egzaminów głupcy zadają pytania, na które mądrzy nie potrafią odpowiedzieć.
- + Potrafię się oprzeć wszystkiemu - z wyjątkiem pokusy.
- + Prawda przestaje być prawdą, gdy więcej niż jedna osoba w nią wierzy.
- + Publiczność często wybacza zbrodniarzom, nigdy marzycielom.
- + Publiczność jest wspaniale tolerancyjna. Wybacz wszystko z wyjątkiem geniuszu.
- + Świat jest sceną, tylko sztuka jest źle obsadzona.
- + Świat zawsze śmiał się z własnych tragedii i tylko w ten sposób potrafił je znieść. Stąd wszystko, co świat poważnie traktował, stanowi jego komiczną stronę.
- + Tylko płyty ludzie znają siebie.
- + Z mego doświadczenia wynika, że ludzie którzy są dostatecznie starzy, by lepiej wiedzieć, w ogóle nic nie wiedzą.
- + Żadna kobieta nie jest geniuszem: kobiety są dekoratywną płcią. Nie mają nic do powiedzenia, ale czynią to w czarującym sposób.
- + Żadna kobieta, brzydka czy ładna, nie posiada odrobiny zdrowego rozsądku. Zdrowy rozsądek jest przywilejem naszej płci. A my, mężczyźni, jesteśmy tak gotowi do wyrzeczeń, że nigdy się nim nie posługujemy.
- + Życie jest straszliwie niedoskonałe w formie. W życiu katastrofy zdarzają się w niewłaściwy sposób i niewłaściwym ludziom. Jest jakaś groteskowa groza w komediach życia, a punktem kulminacyjnym jego tragedii jest farsa.
- + Życie jest zbyt poważne, by o nim poważnie mówić.
- + Życie nigdy nie jest fair... i kto wie, czy to nie lepiej dla większości z nas.
- + Żyjemy w czasach, w których tylko głupców traktuje się poważnie.

Salvador Dali

- + Instynkt przetrwania oraz strach przed śmiercią to sztuczne wynalazki.
- + Upolitycznienie to największy błąd, jaki artysta może popełnić. Któż może powiedzieć czy Wenus z Milo była komunistyczna czy faszystowska?
- + Jedyna różnica między szaleńcem i mną jest taka, że ja nie jestem szalony.
- + Malarstwo to tylko niewielka częśćka mojego geniuszu.
- + Trzeba pielęgnować szaleństwo - to wyzwala zdolność kreacji. Wszystko inne załatwia już samo życie.
- + Pewnego dnia trzeba będzie oficjalnie ogłosić, że to, co nazywamy rzeczywistością, jest jeszcze większą iluzją, niż świat marzeń sennych.
- + Kiedy maluję huczy ocean. Inni pluskają się w wannie.

Emil Cioran

- + Cywilizacja, która zaczęła od wznoszenia katedr, powinna zakończyć się hermetyzmem schizofrenii.
- + Człowiek nie może żyć bez celu. Nie mam już żadnego celu - i żyję.
- + Historia idei to historia pieścących swe urazy samotników.
- + Jedynym sposobem by odwieść kogoś od samobójstwa, jest nakłanianie do niego.

- + Jakąż ulgę przynosi myśl o zadaniu sobie śmierci. Nie ma tematu bardziej kojącego: wystarczy ledwie go musnąć, a już zaczyna się oddychać.
- + Ktoś całkowicie dobry nie zdecyduje się nigdy, by odebrać sobie życie. Ten bohaterski wyczyn wymaga pewnych podstaw - czy choćby śladu - okrucieństwa.
- + Pesymista musi każdego dnia wynajdywać nowe powody, by trwać dalej: jest on ofiarą sensu.
- + Samobójstwa nie popełnia się, jak powszechnie się sądzi, w przyptywie szału, lecz, wręcz przeciwnie, w przyptywie jasności umysłu.
- + Samobójstwo to spełnienie gwałtowne, wyzwolenie pośród błysków: to nirwana poprzez gwałt.
- + Tajemnica - oto słowo, jakim się posługujemy, aby zmylić innych, by wmówić im, że jesteśmy od nich bogatsi duchowo.
- + W głupocie zawarta jest powaga: gdyby lepiej nią pokierować, mogłaby pomnożyć ilość arcydzieł.
- + Zmarnować swe życie to wznieść się na wyżyny poezji - bez podpory talentu.
- + Wystrzegajcie się tych, którzy odwracają się plecami do miłości, kariery, społeczeństwa. Zemszczą się za swoje wyrzeczenia.
- + Zabić się to w istocie ze śmiercią rywalizować, dowieść, iż potrafi się lepiej spłatać jej złośliwego figla.
- + Człowiek pozostaje niewolnikiem religii, nawet wówczas, gdy się od niej oddala.
- + Specjalnością religii jest tworzenie suplementów do nicości, wmuszanie ich na siłę, dorzucanie jednego jeszcze aktu do zakończonej bezceremonialnie farsy.
- + Świat starożytny musiał być poważnie dotknięty chorobą, by poszukiwać antidotum równie prostackiego, jak zaaplikowanie sobie chrześcijaństwa.
- + Dramat wątpliwego przerasta dramat negacji, gdyż życie bez celu jest jeszcze trudniejsze niż życie dla niewłaściwej sprawy.
- + Tam, gdzie przeszło zwątpienie, nie ma już miejsca dla wiary.
- + Jeśli dla poczęcia tego czy innego boga konieczne jest nie łąda zamroczenie, to aby go unicestwić, wystarczy odrobina uwagi.
- + Gdy człowiek traci zdolność do zachowania obojętności, zamienia się w potencjalnego zabójcę.
- + Sama w sobie każda idea jest, lub powinna być, neutralna. Dopiero człowiek ją ożywia, zaraża swym ogniem i obłędem. Skażona, przekształcona w wiarę, wdzierza się w bieg czasu, przyjmując postać wydarzeń: przejście od logiki do epilepsji zostaje więc spełnione. Tak oto rodzą się ideologie, doktryny, krwawe farsy.
- + Gdy się nie chce uznać względności i wymienności wszelkich idei, wartko płynie krew.
- + Po długotrwałej zażyłości z wątpieniem, osiągnąć można dość szczególny stan dumy: traci się przeświadczenie o intelektualnej wyższości nad innymi, natomiast nabywa się przekonanie, iż jest się mniej od innych naiwnym.
- + Pragnienie, by stać się podmiotem wydarzeń, nęka umysł niczym paraliż postępowy, niczym sprowadzona dobrowolnie dziedziczna klątwa.
- + Źródłem naszych działań jest nieuświadomiona tendencja do umieszczania siebie zawsze w środku, do uważania siebie za przyczynę i cel płynącego czasu. Nasze odruchy i nasza дума przemieniają w serce galaktyki tę odrobinę ciała i świadomości, jaką jesteśmy. Gdybyśmy potrafili właściwie odczytać nasze miejsce w świecie, zrozumienie własnej znikomości zgniotłoby nas w pył.
- + Im bardziej odczuwamy własną znikomość, tym bardziej pogardzamy innymi, a gdy doznajemy iluminacji własnej nicości, w ogóle przestają dla nas istnieć. Przyznajemy realność innym w tym tylko stopniu, w jakim dostrzegamy ją w nas samych.
- + Gdyby zacząć zastanawiać się, co pozostanie z jakiegokolwiek czynu za rok, za dziesięć, sto albo tysiąc lat, stałoby się niemożliwością nie tylko dokonanie go, ale nawet poczęcie zamiaru. Każdy akt zakłada ograniczenie horyzontu.
- + Gdyby nasi bliźni mogli przyjąć do wiadomości to, co naprawdę o nich myślimy, rzeczowniki takie jak: "miłość", "przyjaźń", "poświęcenie" zostałyby wykreślone ze słowników na zawsze; a gdybyśmy ponadto zdobyli się na odwagę spojrzenia w oczy wątpliwościom, jakie nieśmiało i w skrytości ducha miewamy, co do własnej osoby, nikt z nas nie zdołałby wymówić słowa "ja" bez purpury wstydu.
- + Jedynie społeczeństwa niebezpiecznie wysunięte do przodu zasługują na to, by okazywano im zainteresowanie, zwłaszcza wówczas, gdy utrzymują pełne zamętu relacje z czasem.

- + Pierwszy krok człowieka poza zwierzęcość wzbudził w nim taki poryw dumy, tak zamroczył żądzą władzy, że nic nie mogło już uczynić go ostrożniejszym, nic nie potrafiło go uspokoić. Iść naprzód za wszelką cenę - hasło to przyjął, pozostał mu wierny, pozostaje mu wierny do dziś, z tym tylko istotnym zastrzeżeniem, że obecnie przestał w nie wierzyć, nie mając jednak siły, by otwarcie się do tego przyznać, to znaczy, by zrezygnować, by siebie ocalić.
- + Największy awanturnik, jaki kiedykolwiek grasował po ziemi, zapłaci pewnego dnia drogo za ten przywilej. Nawet teraz nie może jednak nie wiedzieć, choćby zdeprawował i zdevastował wszystkie planety, iż kariera jego trwać będzie krótko.
- + Instytucje, społeczeństwa, cywilizacje różnią się okresem trwania i znaczeniem, podlegając niezmiennie prawu, wedle którego ów nieokiełznany impuls, ta siła napędowa popychająca je w górę, rozpręga się i statkuje po upływie pewnego czasu. Dekadencja jest wówczas rezultatem przegrzania się generatora siły, napędzanego obłędem i szałem. Wobec epoki ekspansji, a więc w istocie obłędu, nieuchronny schyłek zdaje się erą rozsądku.
- + Aby pośród filozofów zająć miejsce szacowne, należy być komediantem, przestrzegać reguł gry w żonglerce myśłą, ekscytować się fałszywymi problemami. W żadnym wypadku przedmiotem oglądu nie powinien być człowiek, jakim jest.
- + Myśl jest mieszaniną przesądów i kajdan. Wyzwala tylko na początku, gdy przy jej pomocy udaje nam się zerwać niektóre związki; potem pochłania jedynie naszą energię i paraliżuje kaprysy wolności.
- + Myśleć to uczestniczyć w niewyczerpanej iluzji, które płodzi i sama się pożera, iluzji o nienasyconej żądzy utrwalania się i samozniszczenia; myśleć to konkurować z obłędem.
- + Postrzegać własne istnienie to dzielić odczucia szaleńca, jego zachwyt, gdy przyłapuje in flagranti własny obłęd i na próżno usiłuje nadać mu imię.
- + Duch żeruje na porażkach ciała. Wzbogaca się jego kosztem, łupi je, raduje się jego nieszczęściem; żyje z bandytyzmu. Cywilizacja zawdzięcza swój los wyczynom rozbójnika
- + Jesteśmy biologicznie zobowiązani do fałszu.
- + Historię w zwolnionym tempie, zastąpiła historia u kresu tchu.
- + Niszczyć, to tworzyć na wspak.
- + Aforyzm uprawiają jedynie ci, którzy pośród słów doznają trwogi: trwogi, że upadną wraz z wszystkim słowami.
- + Książka to odroczone samobójstwo.
- + Źródłem pisarza jest to, czego się wstydzi. Jeśli nie potrafi z tego źródła czerpać, albo w ogóle go odnaleźć, pozostaje mu plagiat bądź uprawianie krytyki.
- + Sceptyka uważa się zwykle za dyletanta, gdyż jakoby lubił wszystko bagatelizować. W rzeczywistości dzieje się jednak inaczej - niczego nie pomniejsza, odsyła jedynie wszystko na właściwe miejsce.
- + Pustka pozwala nam niszczyć ideę bytu, sama jednak ruinie nigdy nie podlega: udaje jej się przeżyć atak, który dla jakiegokolwiek innej idei oznaczałby autodestrukcję.
- + Narodziny każdego człowieka stanowią niedorzeczność, ekstrawagancję.
- + Przyjmuję życie przez grzeczność: nieustanny bunt jest w złym guście, podobnie jak wzniosłość samobójstwa. Dwudziestolatek miota przekleństwa na nieba i brudy pod ich kopułą, później przychodzi zmęczenie. Poza tragiczną przynależną jest pokwitaniu trwającemu zbyt długo, przechodzącemu w śmieszność; trzeba jednak tysiąca doświadczeń, by opanować komedianstwo obojętności.
- + Samobójstwo nie znane jest, na dobrą sprawę, idiotom; natomiast nieraz sięga się po nie w preczuciu idiotyzmu, w obawie przed takim stanem.
- + Samobójstwo i morderstwo należą do tej samej rodziny. Jednak samobójstwo cechuje się większym wyrafinowaniem, a to dlatego, iż okrucieństwo wobec siebie stanowi przypadek rzadszy, bardziej złożony, nie mówiąc już o tym, że dochodzi jeszcze upajające uczucie zmiążdżenia przez własne sumienie.
- + Romantycy byli ostatnimi mistrzami samobójstwa. Od tamtej pory uprawiamy w tej dziedzinie fuszerkę. Dla polepszenia jakości przydałaby się nowa choroba wieku.
- + Zabija się tylko ten, kto pod różnymi względami i tak był zawsze na zewnątrz.
- + Czekać na śmierć, to tyle, co jej ulegać.
- + Gdy wyczerpało się racje swojego istnienia, obrzydliwością jest upierać się przy nim nadal.

- + Moment odejścia winno się wybrać samemu z poczucia przyzwoitości i dobrego smaku. Jest czymś poniżającym wygasać jak świeca, jest czymś nieznośnym wystawiać się na pastwę końca, na który nie ma się wpływu.
- + Przestać istnieć - te słowa nie znaczą nic, nie mogą cokolwiek znaczyć. Po cóż zajmować się czymś co następuje po nierzeczywistości, pozorem następującym po innym pozorze?
- + Być kimś to przywilej znacznie rzadszy niż działać czy tworzyć. Tworzyć jest łatwo, o wiele trudniej jest wzgardzić użyciem swych darów.
- + Szczęścia nie odnajdujemy w pragnieniach, lecz w ich nieobecności.
- + Tylko żądza cierpienia przekształca istnienie w los.
- + Umieramy zawsze nie w porę.
- + Nikt nie czyni tylu projektów, co konający.
- + Nie zostało dowiedzione, iż rezultat osiągnięty dużym wysiłkiem przekracza wartością to, co wynika ze spoczynku w nieuniknionym.
- + Jakież wierzący, w swych przebłykach olśnienia, nie uważa się za sługę Niedorzeczności?
- + Doświadczenie Pustki jest mistyczną pokusą niewierzącego, postacią jego modlitwy, jego chwilą pełni. U naszych granic zawsze wyłania się Bóg lub coś, co Go zastępuje.
- + Dotychczas przyznawaliśmy Bogu nasze zalety, nie śmiejąc używać wad. Uczłowieczony przypomina nas coraz bardziej - żadna z naszych ułomności nie jest Mu obca. Ta modernizacja Nieba oznacza jego koniec. Jakże czcić Boga "postępowego", skrojonego według ostatniej mody?
- + Rokosz przeciw Bogu, próby obalenia Go, zajęcia Jego miejsca to wyczyny w złym guście, powodowane zazdrością, przynoszące próżną satysfakcję mierzenia się z przeciwnikiem wyjątkowym i nieokreślonym. Ateizm, jakiegokolwiek by nie przybrał formy, zakłada niedostatek manier.
- + Bez przepychu negacji człowiek jest nędzarzem, budzącym litość "twórcą", niezdolnym do wypełnienia swego losu kapitalisty bankructwa, amatora krachu.
- + Wszystko jest nierealne. Gdyby realność istniała, byłaby bezsensowną tragedią.
- + "Kult Prawdy" - obsesja wieku dojrzewania albo też symptom postępującej starości. A jednak przez resztki nostalgii czy potrzebę zniewolenia, oddaję mu się jeszcze, nieświadomie, niedorzecznie. Wystarczy chwila nieuwagi, bym znów poddał się temu najstarszemu, najśmieszniejszemu z przesądów.
- + Nie wiem, czy dość jest przesłanek, aby obwieszczać koniec człowieka; pewien jednak jestem upadku wszystkich tych fikcji, wśród których żyliśmy do dziś.
- + Z własnej woli bądź też do tego przymuszeni doświadczamy nadejścia historycznego zaćmienia, imperatywu pomieszczenia. Już dziś anulujemy się sumą naszych wewnętrznych rozbieżności Zaprzeczając sobie raz po raz, bez ustanku, nasz umysł zgubił punkt ciężkości. Rozproszył się w pozach, w przeobrażeniach równie bezużytecznych, co nieuniknionych.
- + Dzieci to iluzja posunięta do skrajności. To kompromis, na jaki nigdy bym nie przystał: powoływać do życia byt skazany na śmierć.
- + Pisarz zawsze mówi więcej niż ma do powiedzenia: wydłuża swoją myśl i obtacza ją słowami. Pozostają z utworu zaledwie ulotne chwile, dwie, najwyżej trzy: klejnoty w rupieciarni.
- + Książka zwracać się musi do naszego egoizmu, do naszych dziwactw i "podniosłych" bezceństw. Pisarz zbyt "humanistyczny", hołdujący ideom zbyt łatwym do przyjęcia, podpisuje własny akt literackiego zgonu.
- + Marzę o książce, której sylaby napierając na papier, unicestwiłyby literaturę i czytelników.
- + Im bardziej rozciąga się czas, tym bardziej literatura się kurczy.
- + Człowiek pióra pomniejsza się każdym napisanym słowem.
- + Rozwaga szkodliwa jest dla geniuszu.
- + Im bardziej zastanawiamy się nad życiem, tym mniej ma ono sensu.

Friedrich Nietzsche

- + Wszystko, czego dotknie się Wagner, staje się chore; on sprawił, że muzyka jest chora
- + Wszystko idzie, wszystko powraca; wiecznie toczy się koło bytu
- + Kobieta może być przyjaciółką mężczyzny, lecz by uczucie to trwało, niezbędne jest wesprzeć je odrobiną fizycznej antypatii
- + Czar poznania byłby niewielki, gdyby na drodze do niego nie trzeba było tyle pokonywać wstydu.
- + Kochać jednego jest barbarzyństwem, gdyż dzieje to się ze szkodą wszystkich innych, nawet gdy się kocha Boga.
- + Żle ten przypatrywał się życiu, komu nie zdarzyło się widzieć ręki, która w dobrotliwy sposób zabija.
- + Dopóki odczuwasz gwiazdy jako coś nad sobą, dopóty nie posiadasz wzroku mędrca.
- + Kto swój ideał osiąga, ten wyrasta tym samym ponad niego.
- + Kto gardzi sobą samym, ten podważa siebie także jako wgardziela.
- + Straszliwe przeżycie nasuwają domysł, czyż ten kto ich doświadczył, sam nie jest czymś strasliwym?
- + Któż gwoli swej dobrej opinii nie poświęcił już kiedyś siebie samego?
- + Gdy się tresuje sumienie, to gryząc całuje nas ono zarazem.
- + Człowiek szlachetnego pokroju odczuwa siebie jako miarę wartości.
- + Wszystkie rzeczy wielkie muszą być napiętnowane tragedią.
- + Człowiek musi mieć w sobie chaos, aby dać życie tańczącej gwiazdzie.
- + W zemście i miłości kobieta jest większym barbarzyńcą, niżli mężczyzna.
- + Kobieta jest drugim błędem Boga.
- + Kto walczy z potworami, sam stać się musi potworem, gdyż jeśli zbyt długo spozierasz w otchłań, ta poczyna patrzeć w ciebie.
- + Takim jestem, takim być chcę, a was niech jasna cholera.
- + Wszystkie wspaniałe rzeczy muszą najpierw nosić przerażające maski, aby wpisać się w serca ludzkości.
- + Prawda jest takim rodzajem błędu, bez którego pewien rodzaj żywych istot nie mógłby żyć.

Markiz de Sade

- + Czyż świętą może być religia, która katechumenów swoich znaczy ludzką krwią?
- + Dla zwierząt walczących o samice usprawiedliwieniem jest przynajmniej natura, lecz cóż może usprawiedliwić ludzi, którzy wyżynają się wzajemnie dla odrobiny mąki i kilku kropel wina?
- + Droga cnoty wiedzie przez ciernie, jedynie na ścieżce usłanej przywarami rosną róże.
- + Prawa wszelkie pozostają całkowicie tyrańskie, niegodziwością jest bowiem karanie człowieka za zło, którego nie mógł uniknąć.
- + W świecie całkowicie cnotliwym doradzałbym cnotę, ponieważ wiązałaby się z nagrodą, a szczęście dopisywałoby jej niezawodnie. W świecie całkowicie zdeprawowanym polecałbym występki. Ten kto nie idzie drogą wszystkich ginie nieuchronnie.
- + Ludzie zaniechali już tego szaleństwa, jakim było darmowe wyświadczenie przysług innym; doszli do przekonania, że rozkosze miłosierdzia radowałyby tylko pychę, a ponieważ okazały się zbyt nietrwałymi, dlatego zapragnęli doznawać bardziej realnych.
- + Niszczenie nie leży w mocy człowieka. Może on w najlepszym przypadku przekształcać formy, ale nie dane mu jest ich unicestwianie.
- + Myślę, że jeśli istnieje zło na ziemi, to albo ten nieporządek jest dziełem Boga - cóż by to był za barbarzyńca, albo też nie jest on w stanie mu zapobiec - jakże bezsilny to Bóg! W obu przypadkach jest to osoba wstrętna, której piorunów się nie lękam i której prawami pogardzam.
- + Rozmowa, podobnie jak pewne części anatomii, lepiej posuwa się na mokro.

Edgar Allan Poe

- + Jeśli istnieje na ziemi despotyzm absolutny, jest nim despotyzm dziecka względem słabszych duchowo rówieśników.
- + Nawet potępięcy, co szydzą zarówno z życia jak i ze śmierci, mają rzeczy, z których szydzić nie wolno.
- + Rubieże, które dzielą życie od śmierci są co najmniej mroczne i nieokreślone. Któż może powiedzieć, gdzie pierwsze się kończy, a drugie zaczyna?
- + Przewrotność jest jednym z pierwotnych popędów ludzkiego serca. Czyliż istnieje człowiek, który by po stokroć nie uświadamiał sobie, iż dopuszcza się jakiegoś niegodnego lub niedorzecznego czynu jedynie dlatego, że czynu tego popełnić nie powinien? Czy w obliczu swego najwnętrznego sumienia nie doznajemy nieustannej pokusy, by naruszyć prawo jedynie z tej przyczyny, iż je za słuszne uważamy?
- + Wszystko co widzimy i co nam się zdaje jest tylko snem we śnie.
- + Kto nigdy nie odchodził od przytomności, ten nie dojrzy czarodziejskich grodów i potwornie znajomych twarzy w jarzających się głowniach; ten nie dostrzeże w napowietrznych przestworzach pierzchliwych, smętnych wizji, niewidzialnych dla oczu tłumów; ten nie będzie rozpamiętywał woni jakiegoś nieznanego kwiatu i nie będzie zaciekał się myślą w jakiejś nie zastyszanej dotychczas gęźbie.
- + Niewiele jest osób, nawet wśród najspokojniejszych myślicieli, które by w pewnych razach nie ulegały przypływowi nieuchwytniej, lecz nie mniej wstrząsającej, połowicznej wiary w rzeczy nadprzyrodzone, gdy jakiś zbieg okoliczności przybierze tak osobiwy na pozór charakter, że intelekt nie może pogodzić się z wnioskiem, jakoby to był tylko zbieg okoliczności.
- + Umysł nie ogrania spostrzeżeń zbyt namacalnie i wyraźnie oczywistych.
- + Jako w świecie etycznym zło jest wynikiem dobrego, tak samo w świecie rzeczywistym z radości rodzą się bóle.
- + Nikt dotychczas nie rozstrzygnął, czy szaleństwo jest, czy też nie jest najwznioślejszą inteligencją; czy wszystko, co wspaniałe, wszystko, co głębokie, nie wytryska z choroby umysłu, z jego kaprysów uwznioślonych kosztem ogólnej inteligencji. Ci, którzy śnią za dnia, wiedzą o wielu rzeczach nie znanych tym, którzy śnią tylko w nocy.
- + Łatwiej przyszłoby mi zwątpić o własnym istnieniu, niż o tym, że przeświadczenie o zdrożności i niesłuszności jakiegoś czynu stanowi niejednokrotnie jakąś przemożną siłę, co zniewala nas - i zniewala wyłącznie - do popełnienia tego czynu.
- + Tajemnica uchodzi za niemożliwą do rozwikłania właśnie z tego powodu, dla którego należałoby ją uważać za łatwą do rozwiązania.

Wiktor Eryk Fossegrim

- + Jeśli na drodze występku rzeczywiście rosną róże, to tylko po to, aby ich kolce boleśnie raniły stopy nieszczęśników nią podążających.
- + Alkohol i opium, są tylko nieszkodliwymi zabawkami, gdy o wiele potężniejsze Demony roszczą sobie prawo do Twojej duszy.
- + Drzwi służą nie tylko po to aby przez nie przechodzić, ale również, żeby w należyтым momencie je zamknąć.
- + Staczać można się całe życie, gdyż dno nie istnieje, a poza tym, aby się stoczyć potrzeba niesłyszanej siły woli.
- + Jeśli prawdą jest, iż nocą wszystkie koty są czarne, to czy ma to automatycznie oznaczać, że za dnia wszystkie koty są białe?
- + Człowiek w moim wieku nie ma prawa być poważnym.
- + Nie interesuje mnie, co ludzie o mnie myślą. Na pewno nie jest to nic gorszego, od tego, co ja myślę o sobie.

- + Jak można udawać Greka, kiedy brak cykuty?
- + Bardziej żałuję najmniejszego nawet cierpkiego słowa wypowiedzianego nierozważnie do bliźniego, niżli całej litanii bluźnierstw, jakich dopuściłem się przeciw Bogu.
- + Na jakiej podstawie roimy sobie, iż nasze pojmowanie sprawiedliwości podobne jest Bożemu? Po Jego stronie jest prawda, gdyż On ma władzę i to On ustanawia reguły. Tak więc, jeśli nie chcemy szczerząc w "ogniu piekielnym" musimy podporządkować się Jego prawom, nawet tym najbardziej okrutnym i odrażającym.
- + Iść za Chrystusem oznacza zstąpić do piekieł!
- + Jeżeli istnieje Piekło jest ono stanem beznadziejnej, wszechogarniającej i nieskończonej monotonii absolutnej.
- + W głowie się nie mieści, aby miłosierny Bóg wymyślić mógł coś tak strasznego jak Piekło, gdyż tylko człowiek w swej ułomności zdolny jest do równie okropnych imaginacji. Jeśli jednak tak jest w istocie, musi mieć On znacznie większe poczucie humoru, niż to, które jest Mu zazwyczaj przypisywane.
- + Jeśli sam fakt nie czynienia dobra ma być złem, to dlaczego fakt nie czynienia zła nie ma być uważany za dobro?
- + Gdzież można uciekać, gdy dobro jest złem, a zło nie jest dobrem?
- + Nie ma doskonałego zła, bez chociażby odrobiny dobra, gdyż doskonałość owa zasadzać się może jedynie na całkowitej wolności wyboru pomiędzy jednym i drugim. Najbardziej zdeprawowany umysł, gdyby - choćby gwoli nagłego kaprysu - nie kierował się czasami szlachetnymi pobudkami, byłby jedynie tępym prymitywem - bezwolną maszyną do produkcji bezpłciowego i bezużytecznego zła. Ta sama zasada odnosi się także do dobra, które nie osiągnie doskonałości, jeśli nie będzie pokalane występkiem.
- + Wiara jest pojęciem li tylko teoretycznym, gdyż zawsze zasadzać się musi na wiedzy
- + Bunt jest li tylko domeną niewolnych, gdyż jedynie strach może do niego prowadzić.
- + Każdy bunt skazany jest z góry na porażkę, gdyż stanowi on klęskę sam w sobie - jest przyznaniem się do własnej ułomności.
- + Wybór to mrzonka! Jak możemy wybierać, kiedy nie wiemy co czai się za zakrętem? Czyż znamy Piekło zanim w nim staniemy?
- + Jakżeż żalosnym jest błagać o zmiłowanie Boga, w którego nie wierzymy!
- + Boga stworzyliśmy po to, aby łudzić się, iż nie jesteśmy tak strasznie samotni wśród tej beznadziejnej nocy, Diabła zaś, aby mieć kogo obwiniać, za własne potknięcia.
- + Nie powinniśmy dziwić się, iż Bóg nie spełnia naszych oczekiwań, skoro stworzyliśmy Go na własne podobieństwo.
- + Co to za Bóg, który nakazuje mordować swoje dzieci? Co to za Bóg, który dla zabawy zsyła na swych wyznawców więcej niżli mogą unieść? Wiara może zasadzać się na ślepym, bezmyślnym posłuszeństwie, ale czy takiego Boga można pokochać? Abraham powinien wyprzeć się Boga, bez względu na konsekwencje! Hiob powinien wyprzeć się cynicznego sprawcy swoich nieszczęść! Wszyscy, którzy cierpią i cierpieli pod jarzmem przeznaczenia powinni to zrobić! W przeciwnym razie są to głupcy lub tchórze!
- + Jest jedna rzecz, w której jesteśmy doskonalsi od Boga - jest nią nasza ułomność.
- + Ciekawe dlaczego tak bardzo lubimy obwiniać o wszystko Diabła - od poplątanych sznurówek do najbardziej makabrycznych zachowań ludzkiego gatunku? Może dlatego, iż najtrudniej jest stanąć przez lustrem i powiedzieć "spieprzyliśmy ten cholerny świat"!
- + Czyż prawdą jest, iż życie stanowi tylko krótką chwilę odgradzającą nicość od nicości? A może jesteśmy częścią uniwersalnego absolutu? W pierwszym przypadku wątpliwości nasuwa fakt skąd w ogóle wzięta się ta samotna wysepka na morzu nicości, w drugim niepojęty paradoks współistnienia przeciwieństw.
- + Śmierć zwykła omijać progi tych, którzy oczekują Jej z otwartymi ramionami.
- + Śmierć jest kapryśną kochanką, przychodzi zawsze nie w porę, i nie ma Jej, kiedy jest potrzebna.
- + Samobójstwo to ostatnia rzecz, jaka przyjdzie mi do głowy!
- + W akcie samowyzwolenia najlepsze jest to, iż do samego końca wszyscy myślą, że blefujesz.
- + Paradoksalne, iż ostatnia deska ratunku znajduje się w trumnie.
- + Im dłużej żyję, tym bardziej chcę umrzeć. Im bliżej jestem śmierci, tym mocniej chcę żyć.
- + Od Prawdy oddziela nas mniej niż powszechnie zwykło się sądzić - kilkadziesiąt białych pastylek, kilka metrów sznurka lub niewielki kawałek metalu.

- + Nie lęka się umarłych ten, kto poznał życie.
- + Miłość to sztuka zadawania bólu.
- + Miłość jest niczym żyłtka szlachtująca żyły, tnie jednak tępo i dużo boleśniej!
- + Największa rozkosz wynika z współdzielenia bólu.
- + Czyż może istnieć miłość absolutnie doskonała? Owszem, przy założeniu, że zakochani nie będą posiadać żadnej cechy atrakcyjnej dla partnera. W przeciwnym wypadku mamy do czynienia jedynie z transakcją handlową.
- + Miłość prawdziwa to miłość niespełniona! Te spełnione z czasem zawsze obrócić muszą się w popiół.
- + Życie jest jedynie transakcją handlową. Kupujemy rozkosz za rozkosz i płacimy bólem za ból.
- + Społeczeństwo ludzkie to jeden wielki jarmark, na którym każdy ma coś do przehandlowania, oczekując czegoś w zamian.
- + Gdzie życie to chleb powszedni, jedynie śmierć domeną jest wielkich.
- + W życiu nie podobają mi się tylko dwie rzeczy: pierwszą jest to, iż kiedy rzeczywistość dogania wreszcie nasze pragnienia, te są już dla nas zupełnie bezużyteczne, drugą natomiast jest samo życie.
- + Życie to piekło, tylko nie wszyscy o tym wiedzą.
- + Życie to tylko powolna agonია - chcę umrzeć!
- + Każdy kolejny dzień życia to dzień stracony.
- + Życie to absurd. Cała reszta to zgroza.
- + Łzy stwarzają jedynie złudzenie, iż lód się topi.
- + Nie ma ludzi szlachetnie urodzonych, gdyż każdy rodzi się w takim samym bólu, na tym samym cuchnącym, zaropiałym padole, a szlachectwo i szlachetność bardzo rzadko kroczą ze sobą w parze, ludzie ubodzy zaś na luksus szlachetności w ogóle pozwolić sobie nie mogą.
- + Klasycyzm nie jest niczym innym jak tylko aktem zaprzędania duszy na rzecz pozornej doskonałości formy. Twarz w każdym szczególe doskonała, cóż więcej wyrażać może ponad zimną i majestatyczną bezduszość?
- + Piękno absolutne leży w ułomności.
- + Jeśli twarz jest stygmatem duszy, dlaczego na niektórych wyciska się jedynie pustka?
- + Najstraszliwsze słowo świata brzmi WIECZNOŚĆ!
- + Jedyna niepodważalna prawda to KŁAMSTWO!
- + Tam gdzie wszystko w kamień przekuto, śnić stanowi zbrodnię największą.
- + Dorośli stajemy się z chwilą, kiedy pojmujemy, iż bezpieczne, ustabilizowane życie jest tylko kotarą, za którą skrywa się mrok, rozpacz i zgroza.
- + Niektórzy ludzie są jak otwarte księgi, chcielibyśmy w nich czytać bez końca. Inni są jak otwarte okna, przez które wypadamy w noc.
- + Jedyne sprawiedliwy system polityczny to taki, który zakłada unicestwienie wszystkich bez względu na rasę, płeć, wiek, kolor skóry i iloraz inteligencji.
- + Niektórzy ludzie są jak otwarte księgi, możemy w nich czytać bez końca. Niektóre księgi są jak otwarci ludzie - nudne i nieciekawe!
- + Litość stanowi jedną z najgorszych form zemsty!
- + Domy dla obłąkanych to miejsca, gdzie ludzie chorzy zamykają zdrowych, aby ci nie mogli obalić ich chorego porządku.
- + Myślenie zawsze prowadzi do domu wariatów lub na cmentarz.
- + Myślę, więc jestem... wariatem!
- + Wszyscy święci są w domu wariatów, wszyscy wariaci piją w domu świętych!
- + Szaleństwo od świętości, podobnie jak od geniuszu, odgradza bardzo wąska linia.
- + Mędrzec udający głupca daje tym samym dowód swej mądrości, głupiec udający mędrca potwierdza jedynie swą głupotę.
- + Wbrew pozorom istnieją dobrzy faszyci - martwi!
- + Święta to jeden z najobrzydliwszych wymysłów chorej społeczności, celem schlebienia własnej hipokryzji i własnemu barbarzyństwu.
- + Poezję od zwyczajnych pierdoł różni jedynie to, iż ta pierwsza bywa czasami podawana na złotej tacy.
- + Jedynie rzeczy nieprawdopodobne uznać możemy za bezwzględnie prawdziwe.

- + Muchy bym nie skrzywdził, bo i po co? Wolę krzywdzić ludzi!
- + Mędrca od głupca odróżnia jedynie to, iż ten pierwszy świadom jest własnej głupoty.
- + Jedynie ucieczka w absurd, w abstrakcję pozwala nam pozostać przy zdrowych zmysłach.
- + Cóż można dostrzec siedząc w szambie? Nie trzeba być filozofem, aby dojść do przekonania, iż zupełnie nic prócz gówna.
- + Ja jestem normalny! To świat oszalał!
- + Czym jest absurd? Tym chyba, iż w czasie kiedy połowa ludzkości zdycha z głodu, druga jej część zdycha z obżarstwa, tym, iż ludzie wyżynają się wzajemnie dla głupiego skrawka ziemi, albo jeszcze gorzej, dla abstrakcyjnych mrzonek zwanych patriotyzmem i religią.
- + Prawodawstwu od zarania przyświecały jedynie dwa cele. Pierwszym było uszczęśliwienie ludzkości, drugim jej zniewolenie!
- + Pozostanie sobą jest sztuką pokory.
- + Matematyka jest cudowną nauką. Zupełne nieprawdopodobieństwa są tutaj równie prawdopodobne, co zjawiska jak najbardziej pospolite.
- + W dzieciństwie stąpamy w blasku lecz mamy oczy zamknięte, kiedy dorastamy i ośmielamy się w końcu unieść powieki, wokół panuje już tylko ciemność.
- + Politycy to ludzie, których najmujemy do zadań, którymi nie zamierzamy brudzić sobie rąk.
- + Albo w czasach kiedy wymyślono demokrację ludzie wykazywali zupełnie inne cechy niż dziś, albo też ten kto tego dokonał nie był przy zdrowych zmysłach.
- + Ludzie mordujący dla pieniędzy ściągają na siebie powszechną wzgardę, ludzie mordujący dla abstrakcji otoczeni są najczęściej szacunkiem i uwielbieniem.
- + Znajomi moi nie są w stanie wytrzymać ze mną kilku godzin. A co cholera ja mam powiedzieć, skoro muszę znosić siebie na okrągło przez całe pieprzone życie?
- + Ponoć wyjątkowym okazem gburą jest ten, kto wstaje od stołu przed zakończeniem posiłku. A co można powiedzieć o osobach, wynoszących się bez jednego nawet słowa z czyjegoś życia?
- + Ludzie zwykli, częstokroć tylko gwoili niewinnej zabawy, przywdziewać różnorakie maski. Są wśród nich i takie, które zbyt długo noszone, niczym pasożyty wpijają się w twarz wysysając WSZYSTKO, a ich amputacja to zabieg długotrwały i wyjątkowo bolesny!
- + Niedługo byłem żywą raną - stygmatem - krwawiłem, dziś jestem już tylko blizną - chętnie bym krwawił, ale już nie umiem.
- + Zarzuca się mi często, iż lubuję się w makabrze - to nieprawda! Ja lubuję się w bajkach - makabra jest tutaj!
- + Gdy byłem dzieckiem miałem moc pomysłów, nie miałem jednak mocy ich realizacji. Gdy dorosłem zdobyłem tę moc, nie mam już jednak żadnych pomysłów.
- + Większość ludzi przejawia irracjonalną tendencję do gloryfikowania przeszłości, ja swoją postrzegam jako niekończące się pasmo upadków i zgróź.
- + Być może paradoksy zbyt są prostymi, abyśmy je mogli ogarnąć przy pomocy aż tylu klepek?
- + Samobójstwo w swej spopularyzowanej przez tysiąclecia formie jawi mi się nazbyt banalnym.
- + Osobiście wątpię, aby Bóg - o ile oczywiście istnieje - kiedykolwiek do kogoś przemawiał czy też dawał inne nadprzyrodzone znaki swojej obecności. Istota wiary polega wszak na tym, iż - przynajmniej w teorii - powinna zasadać się ona na, jak najdalej posuniętej, niewiedzy. Jaką bowiem wartość miałaby nasza wiara, gdyby codziennie rozstępowały się niebiosy odsłaniając przed nami cząstkę Boskiego Majestatu?
- + Wbrew powszechnie utartej opinii prawdziwą katastrofą nie jest brak przyjaciół, ale brak wrogów.
- + Pogodziłem się z faktem, iż jestem samotny, ale dlaczego jeszcze muszę być sam?
- + Praca w prasie i na prasie różni się tym tylko, iż pracujący w prasie podlega nieustannym nadiskom, natomiast pracujący na prasie, jest tym, który naciska.
- + Talent otrzymujemy po to, aby przetwarzać rzeczywistość, nie zaś po to, aby próbować ją odtworzyć.
- + Niektóre twarze to dzieła sztuki - piękne, tajemnicze i przerażające.
- + Maski klauna skrywa zazwyczaj twarz straszliwie zdeformowaną przerażeniem.
- + Niełatwo grać rolę klauna, gdy wokół tłoczą się żeru głodne bestie, przywabione zapachem krwi wypływającej spod maski.
- + Ten się śmieje, kto nie ma już nic do powiedzenia.

- + Płakał ten będzie, kto umrze ostatni.
- + W żadnym razie nie jestem nihilistą, wierzę przede wszystkim w niewiarę.
- + Kluczem do sukcesu jest noszenie wygodnych skarpet! Wiem to z własnego doświadczenia, gdyż nigdy takowych nie nosiłem i nigdy też sukcesu w żadnej dziedzinie nie odniosłem.
- + Mędrcom nieustannie towarzyszy cień śmierci, gdyż żyją oni tak, aby w każdej chwili być gotowym na jej przyjęcie. Głupcy odganiają myśli o śmierci, sądząc, iż w ten sposób uda im się jej uniknąć - towarzyszy im cień hańby.
- + Życie jest jak stoik dżemu truskawkowego - na początku bywa całkiem niezłe, ale już w połowie chce ci się rzygać.
- + Długie, samotne spacerowanie pobudza umysł do pracy, acz nie dlatego, że - jak głoszą niektórzy - posiadają jakieś cudowne właściwości lecznicze, a jedynie ze względu na nieposkromioną nudę przebywania wyłącznie we własnym towarzystwie.
- + Społeczeństwo już z samej definicji jest omyłne. Postępując wbrew niemu, czynimy słusznie.
- + Tylko idiota może utrzymywać, iż istnieją prawdy uniwersalne, a postrzeganie ludzkie bywa obiektywne.
- + Nienawidzę swego ciała, tak jak każdy niewolnik nienawidzi swego właściciela, nawet wówczas, gdy ten dostarcza mu czasami odrobiny przyjemności.
- + Obowiązkiem każdego niewolnika jest bunt przeciw diemężycielowi. Obowiązkiem każdego stworzenia jest bunt przeciw stwórcy.
- + Tak zwany postęp toczy się obecnie tak szybko, że koniecznie należy zdążyć umrzeć, zanim ci szaleńcy wymyślą nieśmiertelność i wdrożą do obowiązkowego stosowania.
- + Kto nic nie potrafi, bierze się za pisanie wierszy lub za politykę.
- + Mądre głowy są od tego, aby uczenie rozprawiać, twórcy od tego aby tworzyć. Po diabła mieszać jedno z drugim?
- + W szaleństwo uciekam tylko po to, aby pozostać przy zdrowych zmysłach.
- + Bez względu na to jak umrę, sądzę, iż jedyną rzeczą, jakiej szczerze pożałuję odchodząc z tego padółu, to fakt, iż nie będę już w stanie skomentować własnej śmierci. Uczyniłbym to z należytą tak doniosłemu wydarzeniu ironią.
- + Umrzeć za ludzkość nie było tak wielkim poświęceniem, jak dla niej zmartwychwstać.
- + Życie ma tylko jedną wielką zaletę - trwa bardzo krótko.
- + Ludzie dzielą się na głupich i nieco mniej głupich. Może jedynie Sokrates, do znudzenia powtarzający, że "mądrości nie ma", wymyka się tej klasyfikacji.
- + Życie to tylko gra, mam zatem nadzieję, że po jej zakończeniu zwycięzcy i przegrani zasiądą razem do wspólnej uczty, do łez się zaśmiewając z niedawnych swych upadków i wzlotów.
- + Posiadam tylko jedną znaczącą wadę - jest nią całkowity brak wad.
- + Sztuka to striptiz! Szkoda tylko, iż tak często narażony jest na niego sam twórca.
- + Nie istnieje nic bardziej żalostnego, niżli definitywnie skończony niedokończony poeta.
- + Nikt nie pragnie tego, co może mieć i nikt nie zdobywa tego, czego pragnie.
- + Jedyny właściwy termin na popełnienie samobójstwa to pierwszy dzień kwietnia. Każda inna data byłaby niepoważna.
- + Nie zamierzam zmieniać zdania o kimś, kogo nie lubię, tylko dlatego, że raczył umrzeć, chociaż - co trzeba uczciwie przyznać - czyn taki wielce mu się chwali.
- + Ludzie prawdziwie piękno przejawiają dopiero w poniżeniu.
- + W ludziach najpiękniejsza jest ich ułomność. Jedyną cechą naprawdę godną podziwu, jaka charakteryzuje rodzaj ludzki, jest to, co czyni go odmiennym od stwórcy.
- + Tylko głupiec podąża cudzymi śladami, jeśli wiedzą one ku przepaści. Droga do zatracenia jest wszakże szeroka, czyżby więc niektórym brakowało wyobraźni, aby przetrzeć dziewiczą ścieżkę?
- + Najlepszą rzeczą jaką mogę uczynić dla ludzkości, poza wyniesieniem się z tego łez padółu, jest nie zostawić po sobie niczego.
- + Prawdziwa sztuka to krzyk, który sięga niebios! Cała reszta to tylko zabawa w sztukę.
- + Jestem głęboko przekonany, iż Sumerowie, znani przez niebywałe osiągnięcia cywilizacyjnych, powszechnej edukacji nie wprowadzili jedynie z troski o dobro dzieci. Czyż jest do pomyślenia, aby mały dzień w dzień taskali to szkół gliniane tablice?

- + Spłodzić potomka to zbrodnia przeciw ludzkości!
- + Jedyna naprawdę trwała wiara, to wiara w nietrwałość.
- + Los często się do mnie uśmiecha, tyle że drwiąco.
- + Nadal posiadam żelazną wolę, tylko nieco skorodowaną.
- + Jedyny skuteczny sposób na zniszczenie świata, to unicestwić siebie samego.
- + Prawdziwymi ofiarami wojen nie są ci, którzy na nich giną, ale ci, którzy przeżywają oraz ich dzieci.
- + Dobry dyktator zaczynać powinien od nienawiści do ludzi i z czasem dopiero uczyć się ich tolerować. Jako, iż zazwyczaj dzieje się odwrotnie, historia nie zna wielu takowych.
- + W nic nie wierzyć, to tyle, co zaakceptować własną samotność.
- + Wolność słowa nie polega na tym, iż można mówić co się chce, ale że się wypowiada to, czego mówić nie wolno.
- + Mam wyjątkowe szczęście - do nieszczęść.
- + Niektórzy twórcy uprawiają działalność w podziemiu tylko dlatego, iż zapadli się tam ze wstydu.
- + Sztuka nader często sięga głębi... szamba.
- + Psy traktuje się u nas lepiej niż ludzi. Choremu psu nie odmawia się zwykle zastrzyku miłosierdzia.
- + Nienawiść do Boga przystoi jedynie ludziom szczęśliwym.
- + Największą wadą polityka jest uczciwość.
- + Świat nauki przepełniony jest małymi ludźmi o przerośniętym ego.
- + Największym wrogiem prawdy jest dążenie do jej poznania.
- + Jedynie sprawy niepoważne mogą stanowić przedmiot poważnych dociekań.
- + Pisarz to grafoman, którego inni lubią czytać.
- + Cóż, gówno jak gówno, byle tylko zbytnio nie śmierdziało.
- + Któż z całą stanowczością mógłby wskazać tę chwilę, w której śmiech w krzyk przechodzi?
- + Kiedyś byłem pijakiem, jednak odkąd poniechałem wysokowych trunków z całą stanowczością mogę stwierdzić: jestem nikim.
- + Wielu wybitnych mężów od lat utrzymuje, iż dchieliby być ptakami; przy tym oczywiście nie mają na myśli kur, gęsi czy sępów, tylko jakieś tam orły, sokoły i inne, ich zdaniem zasługujące na szczególne uznanie, okropne ptaszyska. Ja tymczasem w byciu ptakiem dostrzegam tylko jeden, choć zaiste wielki, pozytyw - można bezkarnie srać na prezydentów, papieży i królów.
- + Znanе przysłowie powiada, iż kto pyta, nie błądzi. To bzdura! Nie błądzą jedynie ci, którzy niczego nie szukają.
- + Podróże do nikąd mają ten mankament, iż zawsze okazują się dokądś prowadzić.
- + Przez całe życie usiłowałem przekonać innych, iż jestem od nich mądrzejszy, zdolniejszy i bardziej pojętny. Niestety, okazało się, że są oni głupi do tego stopnia, iż mi nie uwierzyli!
- + U niewolników doktryn najstraszniejsze jest to, iż owo zniewolenie czyni ich zdolnymi do najgorszego okrucieństwa. Czyż bowiem nie jest przerażającą siłą, która pozwala rodzicowi skazać swoje jedyne dziecko na długotrwałą agonię, ciągnące się miesiącami konwulsje nieopisanego bólu, w imię własnych wierzeń - irracjonalnego nakazu życia za wszelką cenę i przekonania o zbawczej mocy cierpienia?
- + Zabawne, iż zdrajcy częstokroć ratują narody, gdy bohaterowie wiodą je prostą drogą ku zgubie.
- + Jedyny sensowny sposób na życie to zostać filozofem.
- + Smutne, iż w dzisiejszych czasach mało kto ma odwagę lub rozsądek, aby oddzielić bohaterstwo od głupoty.
- + To, że ktoś ma popieprzone w głowie, wcale nie oznacza, iż nie ma popieprzone w życiu.
- + Niektórzy, zanim zaczną bić się w piersi, powinni wprzód puknąć się w głowę.
- + Przeświadczenie, iż śmierć jest wyzwoliciełką wynika jedynie z braku wiarygodnych danych, co dzieje się po niej. .
- + Nieprzejednani krytycy nader często bywają bezkrytyczni wobec własnej głupoty.
- + To, że ktoś podchodzi poważnie do życia, nie oznacza jeszcze, iż ono odpłaci mu tym samym.
- + Znam wiele powodów dla których nie warto umierać i bardzo niewiele, dla których warto nie umierać.
- + Życie zawsze rozgrywa się na granicy śmierci.
- + Nawet najtragiczniejsze wydarzenia mają w sobie szczyptę komizmu.
- + Skoro chcąc nie chcąc płacimy cenę postępu, głupotą jest odmawiać sobie wygód z nim związanych.

- + Sądzę, iż ludzkość chorobę ma wpisaną w geny.
- + Ludzie nienawidzą osób mądrzejszych od siebie. Wystarczy tylko nieznacznie górować intelektem nad rozmówcą, aby doświadczyć z jego strony wściekłego ataku. To z pozoru irracjonalne zjawisko wyda nam się dziecinnie proste, gdy pomnimy, iż ludzkość miarą wszystkich swych "pozytywów" uczyniła kontrasty. Zatem gwarantem upajającego przeświadczenia o własnej intelektualnej wartości jest obcowanie jedynie z osobnikami głępszymi. Osobnik mądrzejszy odbierany jest natomiast jako naturalne zagrożenie. Pół biedy jeśli jest to jakiś siwobrody mędrzec, powszechnie uznany autorytet, z którym nie tylko mierzyć się niepodobna, ale wręcz byłoby to w złym guście. Gorzej, gdy lotniejszym oponentem okazuje się błazen jakiś, byle idiota, domorosty filozof, knajpiany myśliciel. Nawet wówczas, gdy jego intelektualna przewaga pozostaje nieznaczna, wręcz mikroskopijna, w głowie adwersarza staje się pożywką dla wzrastającego nagle do monstrualnych rozmiarów, przytłaczającego beznadzieją, poczucia własnej ignorancji. Nie dziwny się przeto, iż niejeden w skrajnych przypadkach gotów jest z tego powodu zabić.
- + Często trzeba występować w masce, aby ludzie zechcieli wysłuchać, co ma się do powiedzenia.
- + Nawet najbardziej pieczołowicie przygotowane przedsięwzięcie można spartaczyć. Trzeba mieć tylko odrobinę talentu.
- + Spodziewam się po ludziach wszystkiego co najgorsze. Muszę przyznać, iż rzadko bywam rozczarowany.
- + Żał mi ludzi, którzy usiłują łączyć religię i politykę - dwie bestie, pozostające w naturalnym konflikcie. Próby takie kończą się albo pożarciem jednej przez drugą, albo też mutacją, z której powstaje przerażająca chimera - bezwzględna i wiecznie głodna.
- + Nie pojmuję dlaczego tracenie czasu nie wzbudziło jak dotąd społecznej aprobaty. Czyż bowiem istnieje na świecie morderca bardziej okrutny i nieprzejednany ponad Czas właśnie? Czyliż stracenie takiego złoczyńcy nie leży w interesie społecznym? Czyż nie powinno stanowić powodu do powszechnego uznania?
- + Bawią mnie polemiki przeciwników i zwolenników tzw. "kary śmierci". Bawią mnie, bo jak na to nie spojrzeć, śmierć nie może stanowić kary. Po pierwsze, nieodłącznym elementem kary jest jej cel wychowawczy, a któż to słyszał, aby nieboszczyk raczył zrewidować swój pogląd na życie, zwłaszcza, że sprawy egzystencji kompletnie przestają go absorbować. Mniemam, iż z równym powodzeniem można uczyć kangura gry na fortepianie. Po wtóre, śmierć to przecież najdoskonalszy ze znanych, choć niezbyt wygodny w zastosowaniu, środek znieczulający. Najbardziej zatwardziały złoczyńców powinno się skazywać na "karę życia" - jest ona tak dotkliwa, iż nawet gniewny Bóg Ojciec w Starym Testamencie uciekał się do niej tylko w najcięższych przypadkach.
- + Któż z nas nie uległ choć raz zawstydzającemu uczuciu zadowolenia na wieść o czyimś nieszczęściu? Ale to przede wszystkim nie ono samo jest przyczyną naszego spontanicznego wybuchu, a kryjący się za nim kaprys sprawiedliwości - zjawisko tak rzadkie, iż każde z nim zetknięcie raduje nas bezbrzeżnie.
- + Jesteśmy zbiorem wszystkiego, czego nie zdołaliśmy zrealizować. To, czego dokonaliśmy, przestaje należeć do nas, jak dziecko wydane na świat, przestaje być częścią matki. Nasze osiągnięcia, działania to jedynie pożywka dla biegu rzeczy, który bezustannie karmi się nimi jak wampir... ku naszej zgubie. Kiedy wyssie już wszystko, na co mu pozwolimy, odrzuci nas jak ogryzek.
- + Człowiek wykształcony w jakiejś dziedzinie, nigdy nie osiągnie w niej absolutnych wyżyn, bowiem wiedza którą z takim mozolem nabył stanie się jego cełą - komfortową i przestronną, acz zawsze zasklepioną. Jedynie z kompletnej ignorancji narodzić się mogą twory genialne.
- + Nie ulega wątpliwości, że każdy z nas w określonej sytuacji zdolny jest do zabójstwa. Istotnym jest raczej zagadnienie, czy istnieje człowiek, zdolny do odebrania życia drugiemu na przekór okolicznościom i zdrowemu rozsądkowi?
- + Któż mógłby wskazać ów moment, w którym kończy się życie, a zaczyna umieranie? Skoro każda przeżyta chwila nieuchronnie zbliża nas do śmierci, czyliż nie umieramy już wtedy, gdy dopiero zaczynamy się rozwijać? Jesteśmy skazani na śmierć od chwili poczęcia, zatem czyż nasi rodzice nie są mimowolnymi sprawcami agonii swych dzieci - ich mordercami?
- + Byłbym ostrożny, klasyfikując samobójstwa jako "zamierzone" i "przypadkowe". Nawet w najlepiej zaplanowanym i zrealizowanym akcie autodestrukcji drzemie cień nadziei na cudowne ocalenie. Podobnie, w najbardziej nieporadnych zamachach na własne życie, niejednokrotnie kryją się bardzo poważne zamiary.

- + Autorytety dzielą się na bezdyskusyjne i takie, z którymi się nie dyskutuje.
- + Dziś, zamiast ludzi renesansu, na piedestale tłoczą się niedojdy postmodernizmu.
- + Rodzicielstwo to gwałt zadany człowieczeństwu.
- + Boga się nie wybiera, Boga się ma. I w tym nasze nieszczęście.
- + Dla artysty największym źródłem samozadowolenia jest zostać przyłapanym ze spuszczonej gacią i palcem w torcie.
- + Zabawne, iż religia zbudowana na swoistym archetypie "samobójstwa", konsekwentnie odmawia ludzkości prawa do niego.
- + Ludzie nader często mylić zwykły strach przed śmiercią i strach przed umieraniem.
- + Znamienne, iż tylko zjawiskom, którym nadajemy cechy niepowtarzalności, gotowi jesteśmy przyznać przywilej posiadania duszy. Dzieje się tak dlatego, iż nie jesteśmy w stanie pogodzić się z ich przemijalnością. Śmiertelność bowiem przeraża nas tylko wtedy, kiedy dotyczy cech unikalnych.
- + Świat zna jedynie kilku prawdziwych filozofów. Reszta to tylko sprytni mistyfikatory - twórcy wulgarnych doktryn i systemów, przystrojonych dla kamuflażu wianuszkami z przeintelektualizowanych twierdzeń. Jeśli jednak starczy nam samozaparcia aby przedrzeć się przez skrętnie skonstruowaną ścianę frazesów, przyłapiemy jej budowniczych obnażonych, rozdygotanych w podrygach intelektualnej masturbacji. Ukażą nam się bez osłony słów - całkowicie bezbronni wobec własnej impotencji.
- + Tylko ten, kto sobie zaprzecza, godny jest miana filozofa.
- + Rozsądnym jest samemu wybrać czas i rodzaj śmierci, miast zdawać się w tej materii na los, który przecież dysponuje całą paletą wyszukanych, i przeważnie mało przyjemnych, sposobów uśmiercania - niekoniecznie takich, jakich byśmy sobie życzyli.
- + Klio może i nie ma poczucia humoru, trzeba jednak przyznać, iż jeden z najlepszych dowcipów osiemnastego wieku nagrodziła biletem na gilotynę.
- + Dziwię się ludziom, którzy uważają papieża - czy w ogóle jakiegokolwiek kapłana, niezależnie od religii jaką reprezentuje - za "moralny autorytet". Nie może przecież być takowym ktoś, nieważne jak świątły i cnotliwy, uznający tylko jedną "wersję moralności" - tę, jaką narzuca mu doktryna, której stał się wyznawcą i głosicielem. Prawdziwy moralny autorytet powinien wznieść się ponad moralność, uwolnić się od niej. Tylko wówczas będzie w stanie ocenić ją obiektywnie.
- + Tylko polemika z osobami przerastającymi nas intelektem ma sens, od nich bowiem możemy się czegoś nauczyć, zaś niezależnie od wyniku, skończy się dla nas swoistym triumfem. Polemika z osobami głępszymi stanowi klęskę sama w sobie. Bez względu na to, jak celnych i niepodważalnych argumentów użyjemy, zawsze wyjdziemy z niej pokonani.
- + Każda krytyka jest w dobrym tonie, pod warunkiem, że wynika z wiedzy, nie z ignorancji.
- + Ci, którzy nade wszystko pragną demaskować cudze słabości, obnażają przeważnie własną głupotę.

Kurt Vonnegut

- + Od czasu do czasu w różnych częściach świata specjaliści od zdrowia psychicznego proszeni są o leczenie ludzi zdrowych, ale żyjących w cywilizacjach i społeczeństwach, które dostały szalu.
- + Wydaje się, że głównym celem naszego społeczeństwa jest nauczanie inteligentnych i wykształconych jego przedstawicieli jak gadać bzdury, dzięki którym staną się bardziej popularni.
- + Jedyną osobą, której pomogłem osiągnąć jej pierwszy orgazm był mój stary, dobry kumpel - ja sam.
- + Pewien recenzent literacki zwierzył mi się kiedyś, iż nie znosi czytać tego co piszę - więc jest nas dwóch.
- + Dla mnie najbardziej mrozącą krew w żyłach była wieść, że Natura jest nieekologiczna. Nawet bez naszej pomocy rozłożyła planetę na czynniki pierwsze, a potem złożyła ją na nowo, ale niekoniecznie z korzyścią dla wszystkich stworzeń żywych.
- + Wolność, podobnie jak cnota, jest wartością samą w sobie. Ludzie potrzebują bardziej namacalnych wartości.

- + Brzydzą się obdarzaniem bezkrytycznym szacunkiem dzieł wielkich, dawnych myślicieli, bo niemal wszyscy oni uważali za naturalne i oczywiste, iż kobiety, mniejszości rasowe i biedni mają być na ziemi pokornymi, pracowitymi, uniżonymi i lojalnymi sługami białych, bogatych mężczyzn, do których należy myślenie o ważnych problemach i sprawowanie władzy.
- + Mamy teraz taką atmosferę, jak na wielkim przyjęciu w bardzo eleganckim domu. Wszyscy są ugrzeczniejsi i radośni, ale skądś dochodzi jakiś straszny smród; śmierdzi coraz bardziej, ale nikt nie chce być pierwszym, który o tym powie.
- + Trzymajcie się z dala od człowieka, który pracował w pocie czoła nad rozwiązaniem jakiejś zagadki, rozwiązał ją i stwierdził, że nie jest mądrzejszy niż przedtem, przepętnia go bowiem mordercza pogarda do ludzi, którzy są równie głupi jak on, ale nie doszli do swej głupoty równie ciężką pracą.
- + Obchodząc rocznice wojen powinniśmy rozbierać się do naga, malować się na niebiesko i przez cały dzień chodzić na czworakach, chrząkając jak świnie. Byłoby to na pewno właściwsze niż wzniosłe przemówienia oraz defilady sztandarów i dobrze naoliwionych armat.
- + Historia - tylko czytać i płakać.
- + Dojrzałość jest gorzkim rozczarowaniem, na które nie ma lekarstwa, chyba że za takowe uznamy śmiech.
- + Trzeba mieć sprawnie funkcjonujące struny głosowe, na wypadek gdyby miało się coś naprawdę ważnego do powiedzenia.
- + Najgorszą formą zdrady jest stwierdzenie, że Amerykanie nie są kochani wszędzie, gdzie tylko się pojawiają niezależnie od tego, co robią.
- + Większość z tego, co można powiedzieć o niezdecydowaniu ludzkości, jest nie tylko śmieszne, ale i prawdziwe.
- + Czasami myślę, iż największym nieszczęściem naszego świata, jest to, że wśród ludzi zajmujących najwyższe stanowiska, mamy zbyt wielu nieboszczyków.
- + Wielka sztuka to wykorzystanie do maksimum surowców daremności.
- + Wolność słowa nie jest czymś, co ktoś inny może dać człowiekowi. To coś, co człowiek musi dać sobie sam.
- + Najważniejszym przesłaniem krucyfiksu jest to, jak niesamowicie okrutni potrafią być rzekomo zdrowi na umyśle ludzie, wypełniając rozkazy zwierzchniej władzy.
- + Ludzie nigdy nie są silniejsi, niżli wtedy, gdy wymyślą własne argumenty przemawiające za tym, w co wierzą.
- + Jeśli cudzołóstwo jest niegodziwością, to jest nią również jedzenie. Po jednym i drugim czuje się o wiele lepiej.
- + Prawda na swój straszliwy sposób potrafi być bardzo zabawna, zwłaszcza gdy dotyczy chciwości i hipokryzji.
- + Być Amerykaninem oznacza nigdy nie musieć mówić "przepraszam".
- + Istoty ludzkie są około tysiąc razy głupsze i podlejsze niż uważają.
- + To, że niektórzy z nas potrafią czytać i pisać, i liznęli trochę matematyki, nie oznacza jeszcze, iż zasługujemy na to, aby podbić Wszechświat.
- + Gdy byłem mały, miast książek paliło się ludzi. Zdaje się, że wreszcie mamy jakiś postęp.

John Irving

- + Między mężczyzn i kobiety jedynie śmierć została równo rozdzielona.
- + Wyobrażać sobie coś to lepiej niż pamiętać.
- + Zabójstwo to coraz bardziej popularny amatorski sport naszych czasów.
- + Prawdziwi fanatycy polityczni są zawsze zagorzałymi wrogami artystów, którzy głoszą, być może nawet w sposób zarozumiały, wyższość własnego widzenia świata.

- + Samobójstwa zdarzają się zawsze wśród ludzi, którzy nie są w stanie powiedzieć, o co im chodzi.
- + Życie niestety nie jest skonstruowane jak pocziwa staroświecka powieść. Przedwnie, koniec następuje wtedy, kiedy ci co mieli się skończyć, skończyli się.
- + Obojętnie jakie będą moje pieprzone ostatnie słowa, chciałbym aby brzmiały tak: "Zawsze wiedziałem, że dążenie do doskonałości jest zwyczajem niosącym w sobie śmiertelne niebezpieczeństwo".
- + Powieść to jedynie skład wszystkich znaczących rzeczy, których pisarz nie jest w stanie wykorzystać w ciągu swego życia.
- + Powieściopisarz jest jak lekarz, który widzi tylko przypadki beznadziejne.
- + Śmierć najwyraźniej nie lubi czekać, aż będziemy na nią przygotowani. Śmierć jest sybarytką i kiedy może, wygrywa efekty teatralne.
- + Samobójstwo to jedyna droga do tego, żeby uznano rangę pisarza. Ponieważ przez swoją sztukę nie zawsze potrafi przekonać o tym, jak poważne jest jego pisarstwo, musi czasem odkryć głębię swoich cierpień osobistych za pomocą innych środków. Zabić się to tyle, co dowieść, że mimo wszystko myślało się poważnie.
- + Trzeba być potworem, żeby zmuszać do posiadania dzieci kogoś, kto wcale ich nie pragnie.
- + Dla pewnych kręgów uniwersyteckich wyraźna niezdolność do jasnego wystawiania się jest dowodem, że temu, co w oczach każdego dumia jest oczywistym grzechem, sztuka może nadać pozory cnoty.
- + Od pisania naprawdę można umrzeć.
- + Istnieje wiele niezmiernie okrutnych talentów, którymi świat na chybił trafił nas obdarza, a to, czy potrafimy skorzystać z darów, o które nigdy nie prosiliśmy, już świata nie obchodzi.
- + Popularność to największa zniewaga, jaką można wyrządzić człowiekowi inteligentnemu.
- + Inteligencja jest czymś tak rzadkim, że ci którzy mają choć odrobinę oleju w głowie, stale potykają się o dyskryminację ze strony wszechobecnej masy głupców.
- + Wygłupy to tylko inna forma składania kondolencji.

Joseph Heller

- + To, że demokracja może odmawiać innym tych samych praw, których domaga się dla siebie, wcale nie jest dziwne.
- + Ludzie w sposób naturalny gardzą tymi, którzy traktują ich dobrze, a spoglądają z szacunkiem na tych, co są bezwzględni.
- + Sprawiedliwe rządy nie mogą egzystować w cywilizowanym świecie. O reszcie świata w ogóle nie można się wypowiadać.
- + Rozważania dotyczące tego, co jest słuszne, a co niesłuszne, nigdy jeszcze nie odwiodły ludzi od wzięcia dla siebie tego, co wziąć mogli z racji swojej siły.
- + Ludzie, którzy wiedzą najwięcej o dyplomacji, wiedzą niewiele, a ekspert w sprawach stosunków międzynarodowych przeważnie jest dla swego kraju równie użyteczny, jak ekspert od wróżenia z ręki.
- + Gdy pewni ludzie pragną pokoju, wówczas o wojnę nietrudno.
- + W okresach powodzenia gospodarczego, wartość biedaków rośnie, a narody niezasobne w ludzi ubogich muszą importować biedaków z krajów słabiej rozwiniętych, aby ich zatrudniać przy pracach uważanych przez szanujących się obywateli za poniżające.
- + Niektórzy uważają za rzecz haniebną, aby obywatel w wolnym społeczeństwie nie mógł, mając poparcie większości, posłać na śmierć każdego, kto jego zdaniem na nią zasługuje.
- + Po ludziach kierujących się niewzruszonymi zasadami moralnymi nie należy spodziewać się wiele dobrego.
- + Wszystkie dobre tragedie kończą się szczęśliwie. Co by się stało, gdyby Jezus nie został ukrzyżowany?
- + Mężczyzna w średnim wieku wyznający jakąś teorię, do której się przywiązał, nie bada czy jest ona prawdziwa, coraz częściej natomiast zależy mu na tym, aby była przyjmowana jako prawdziwa i by on sam był z tej racji przez całe życie odpowiednio honorowany.

- + Na jakiej podstawie niewinni mieliby uważać, że prawo im nie zagraża?
- + Obstawanie przy swej niewinności, to w oczach oskarżycieli brak chęci przyznania się do winy.
- + Człowiek może zostać stracony za kradzież płaszcza i dostać zaproszenie do ratusza za kradzież całej fortuny.
- + Za wojną polityk może grzmieć, o pokój może tylko prosić.
- + Kiedy można wybrać pomiędzy wojną a bezpieczeństwem, nie ma sensu upierać się przy gorszym członie tej alternatywy, czyli przy wojnie.
- + Rozważania dotyczące słuszności i sprawiedliwości mają sens tylko wtedy, gdy partnerzy są równi siłą.
- + Jak świat światem, silni robili to, co mogli, słabi zaś znosili to, co musieli.
- + Nigdy nikomu ni udało się podbić wyobraźni narodu samą tylko walką o pokój.
- + Jedyną zaletą greckich wojen było to, że często ginęli na nich ludzie je popierający.

Witold Gombrowicz

- + Sztuka naładowana jest pierwiastkami samotności i samowystarczalności, znajduje ona swoje zadowolenie i swoją rację bytu w sobie samej.
- + Każdy wybitny twórca, właśnie na skutek swej wybitności, jest cudzoziemcem nawet u siebie w domu.
- + Sztuka pozostaje w najściślejszym związku z rozkładem, rodzi się z dekadencji, będąc przetworzeniem choroby na zdrowie. I wszelka w ogóle sztuka ociera się o śmieszność, klęskę, poniżenie.
- + Ci, którym dano prawo do wyższości, nie mają prawa do równości.
- + Narody, które w najlepszym razie stać było na kilku autentycznych artystów, hodowały w swej wylęgarni całe zastępy znakomitości, a w rodzinnym ciepłym, będącym mieszaniną dionizyjnej dobroci i cynicznego lekceważenia wartości, roztopia się wszelka hierarchia. Cóż dziwnego, że ciepłarniane twory, pielęgnowane na łonie narodu, więdną poza nim.
- + Tylko kultura uniwersalna może sprostać światu, nigdy - kultury lokalne, nigdy ci, co żyją tylko fragmentami egzystencji.
- + Gdybyśmy, zamiast analizować farby, poddali silniejszemu, doświadczalnemu badaniu reakcje widza, wywabilibyśmy na powierzchnię bezmiar fałszerstw, od którego wszystkie Partenony zwałyby się z trzaskiem i spłonęłyby ze wstydu Sykstyne.
- + Myśl nasza tak bardzo przykuta jest do naszej sytuacji i tak zafascynowana komunizmem, iż możemy myśleć jedynie przeciw niemu lub z nim - i avant la lettre jesteśmy przytwierdzeni do tego rydwanu, pokonał nas, wiążąc nas ze sobą, choć cieszymy się pozorami wolności. Więc i o katolicyzmie wolno dziś myśleć jedynie jako o sile zdolnej do oporu, a Bóg stał się pistoletem, z którego pragniemy zastrzelić Marksa. Ale... jestże to triumf Boga czy Marksa? Gdybym był Marksem, byłbym dumny, ale gdybym był Bogiem, czułbym się, jako absolut, trochę nieswojo.
- + Jak mamy porozumieć się z kimś, kto wierzy, chce wierzyć, i nie dopuszcza do siebie innej myśli jak tylko tę, której dogmat nie wsadzi na indeks?
- + Czy dlatego człowiek zabija lub dręczy, że doszedł do wniosku, iż ma prawo? Zabija dlatego, że zabijają inni. Męczy, ponieważ inni męczą. Najokropniejszy czyn staje się łatwy, gdy droga przezeń została utorowana.
- + Nie dlatego popełniamy zło, że zniweczyliśmy w sobie Boga, lecz ponieważ Bóg, a nawet Szatan, są nieważni, gdy sankcją czynu staje się drugi człowiek.
- + Rozmowy nasze byłyby wspaniałe, tak pełne logiki, dyscypliny, erudycji, metody, precyzji, tak zasadnicze, doniosłe, odkrywcze, gdyby nie odbywały się o dwadzieścia pięter powyżej nas.
- + Wymagam od człowieka jedynie tego, aby nie dał się ogłupić własnymi mądrościami, aby jego światopogląd nie odebrał mu naturalnego rozumu, jego doktryna nie pozbawiła go ludzkości, jego system nie usztywnił go i nie zmechanizował, jego filozofia nie uczyniła go tępym.

- ✚ Żyję w świecie, który jeszcze kami się systemami, ideami, doktrynami, ale symptomy niestrawności są coraz wyraźniejsze, pacjent już dostał czkawki.
- ✚ Jakaż różnica pomiędzy sławą, za którą się płaci, a sławą, na której się zarabia?
- ✚ Czy jest w porządku, aby autor był bezbronny wobec krytyka? Dlaczego niby mam się godzić bez protestu, aby mnie sądził publicznie jakiś pan X, który być może posiada mniej wiedzy o życiu ode mnie, a już na pewno o wiele mniejsze ma pojęcie o tym, co jest moją - nie jego - problematyką?
- ✚ Któż wątpi, iż działanie pięciu ludzi ciągnących linę będzie pięć razy wydatniejsze, niż jednego. Ale już ze śmiercią rzecz ma się na odwrót. Spróbujcie zabić naraz tysiąc ludzi, a przekonacie się, że śmierć każdego z nich jest tysiąc razy mniej ważna, niż gdyby samotnie umierał.
- ✚ Kobieto! Gdybyś wiedziała do jakich potworności doprowadzasz rozmnażając, byłabyś ostrożniejsza w łóżku.
- ✚ Ileż razy zapytywałem sam siebie wychodząc z trudniejszego koncertu, co mogli pojąć ci roznamiętnieni oklaskiwacze, gdy ja, bystrzejszy chyba w tych materiałach uchem i duchem, wyniosłem z sali niewiele więcej ponad groch z kapustą.

Hermann Hesse

- ✚ Najgorszym wrogiem i deprawatorem człowieka jest, związany z lenistwem w myśleniu i potrzebą spokoju, pęd do życia zbiorowego.
- ✚ Prawdziwe mądrości, prawdziwa wiedza o możliwościach wyzwolenia, nie mogą być tematami nauczania ani rozmów, dane są one tym, którzy mają nóż na gardle.
- ✚ Święta Bożego Narodzenia to sama kwintesencja - stężenie trucizn wszelkich mieszczańskich sentymentalizmów i łgarstw; dla przemysłu i handlu to okazja do urządzania dzikich orgii, dla domów towarowych sposobność do wystawiania w witrynach luksusowej tandety.
- ✚ Nigdy nie żyłem bez religii, ale jak żyję, mogłem się obyć bez Kościoła.
- ✚ Bez magii, świat byłby nie do zniesienia.
- ✚ Uczciwy człowiek nie czyni kroku nie czyniąc sobie przy tym wrogów.
- ✚ Gdy kogoś nienawidzimy, w istocie nienawidzimy w nim tylko tego, co znajduje się w nas samych. To, czego w nas nie ma, nie jest drażniące.
- ✚ Każdy sam musi znaleźć dla siebie to, co dozwolone i to, co zabronione.
- ✚ Złoto i władza są wynalazkami nieufności.
- ✚ Aby dokonać tego, co jest możliwe, należy stale próbować tego, co niemożliwe.
- ✚ Praktyka powinna być owocem przemyśleń, nigdy odwrotnie.
- ✚ Bez bestii w naszym wnętrzu, jesteśmy jedynie wykastrowanymi aniołami.
- ✚ Gdyby Kościoły chrześcijańskie i ich księża byli tacy jak Chrystus, poeci staliby się niepotrzebni.
- ✚ Człowiek nie może zrozumieć u innych tego, czego sam nie przeżył.
- ✚ Niektórzy uważają się za doskonałych tylko dlatego, że stawiają sobie niewielkie wymagania.

Roland Topor

- ✚ Łatwiej wyemigrować do krainy zmarłych niż z niej wrócić. Na pewno to ląd przyjazny, bardziej tolerancyjny od naszego, a koszty podróży, zawsze w jedną stronę, są na każdą kieszeń.

- + Granica między życiem a śmiercią nie jest wcale tak wyraźna jak sądzimy. Wielu żywych dźwiga już w sobie własną trumnę, żyjąc tylko z nawyku, świeży trup zaś daje schronienie żywym komórkom, uwijającym się jakby nigdy nic.
- + Zmarli przekraczają nielegalnie nieciągłą linię dzielącą oba światy, by po stronie żywych użyć życia, pokpić z marionetek wolnej woli, poużalać się przed widownią - lub po prostu z zamiłowania do podróży.
- + Żywi z trudem wyobrażają sobie śmierć jako przyszłe życie oraz zmiany, którym po niej ulegną. Podobnie jak pełzająca gąsienica musi gubić się w domysłach, co widać z powietrza i czym się odznacza żywot motyla.
- + Używanie prezerwatyw jest zbędne, a nawet fatalne w skutkach dla nieboszczyków, którzy zdejmując je, często odrywają sobie członek.
- + Sprawiedliwość boska jest na podobieństwo Boga - nie ma jej.
- + Kopię się po tyłku rozbawiając publikę własnym kosztem, a potem użalam się nad sobą, bo boli mnie siedzenie.
- + Bezręki dyrygent wkłada pałeczkę, gdzie tylko się da, byleby tylko nie spadła. Problem w tym, że często musi odwracać się tyłem do orkiestry.
- + Zabijanie dzieci nienarodzonych, świadczy o wyjątkowym braku cierpliwości.

Woody Allen

- + Nie ma prawdy - wszystko dzieje się w wyobraźni psa.
- + Nie sądzę, iż Bóg jest zły. Najgorsze co można o Nim powiedzieć, to że nie spełnia pokładanych w nim nadziei.
- + Miłość i Śmierć to dwie rzeczy, których każdy prędzej czy później doświadcza, z tą może różnicą, że po tym drugim nie chce się przynajmniej rzygać.
- + Należy tolerować różnice poglądów, ale tylko wtedy kiedy nie odbiegają one w znacznym stopniu od naszych.
- + Są na tym świecie rzeczy dużo gorsze od śmierci, kto miał okazję spędzić wieczór z agentem ubezpieczeniowym doskonale wie co mam na myśli.
- + Seks bez miłości to jałowe doznanie, jednakże ze wszystkich jałowych doznań to jest zdecydowanie najlepsze.
- + Masturbacja to seks z kimś, kogo się lubi.
- + Mózg to drugi z moich ulubionych organów.
- + Seks jest jak gra w brydża. Jeśli nie masz dobrego partnera, musisz mieć dobrą rękę.
- + Jeżeli chcesz rozbawić Boga, zwierz się mu ze swoich planów na przyszłość.
- + To, że jestem paranoikiem, nie oznacza, iż cały świat nie uwziął się na mnie.
- + W moim mniemaniu kobiety są bardziej interesujące od mężczyzn.
- + Achilles miał tylko piętę, ja mam całe ciało.
- + Różnica pomiędzy seksem a śmiercią polega na tym, iż kiedy umierasz nikt nie śmieje się z ciebie, że robisz to sam.
- + Gdyby przyszło mi oglądać współczesne filmy, oszalałbym z nudów.
- + Czytając recenzje dowiadujemy się więcej o krytyku niżli o artyście.
- + Gdybym nie kręcił filmów zostałbym przestępcą.

Louis Celine

- + Nie wolno zatrzymywać się na rogach ulic przy akordeonistach, łapie się tam często paskudną chorobę - cios prawdy!
- + Trzeba się spieszyć. Nie wolno popsuć swojej śmierci.
- + Nie mogę się powstrzymać od powątpiewania, czy istnieją inne prawdziwe realizacje naszych głębokich temperamentów, prócz wojny i choroby, tych dwóch nieskończoności kosmaru.
- + Wielką męką życia jest w gruncie rzeczy tylko ten olbrzymi trud, jaki człowiek sobie zadaje, żeby przez dwadzieścia, czterdzieści i więcej lat być rozumnym, żeby nie być po prostu głęboko samym sobą, to jest nieprzyzwoitym, okrutnym i niedorzecznym.
- + Życie to promień światła kończący się w mroku.

George Bernard Shaw

- + Teraz, gdy już nauczyliśmy się latać w powietrzu jak ptaki, pływać pod wodą jak ryby brakuje nam tylko jednego: nauczyć się żyć na ziemi jak ludzie.
- + Wszystkie wielkie prawdy na początku są bluźnierstwem.
- + Sekret bycia nieszczęśliwym polega na posiadaniu wolnego czasu, który możemy poświęcić na zastanawianie się, czy jesteśmy szczęśliwi, czy też nie.
- + Pesymista to człowiek, który sądzi, iż wszyscy są tak samo ułomni jak on i za to ich nienawidzi.
- + Lepiej kobietę oburzać niż nudzić.
- + Nie czyń bliźniemu tego, co chciałbyś, aby on uczynił tobie. Możliwe, że macie zupełnie różne gusty.
- + Niektórzy widzą rzeczy takie jakim są i pytają - dlaczego. Ja marzę o rzeczach, których nigdy nie było i pytam - dlaczego nie?
- + Kobiety, które myślą, to te, o których się nie myśli.
- + Znamy kobiety rzadko bywają skłonni do optymizmu.
- + Ja także uważam, iż to co robię jest do niczego, ale co my możemy wobec tej większości?
- + Kobiety są jak przekłady: piękne nie są wierne, wieme nie są piękne.
- + Zakaz kazirodztwa jest konsekwencją naturalnego uczucia wstrętu, jaki każdy z nas żywi wobec swych najbliższych krewnych.
- + Uroda jest po trzech dniach równie nudna jak cnota.

William Shakespeare

- + Świat to scena. Ludzie są aktorami.
- + Życie jest tylko przechodnim półdniem, nędznym aktorem, który swoją rolę, raz przez godzinę wygrawszy na scenie w nicość popada; powieścią idioty głupią, krzykliwą, a nic nie znaczącą.
- + Być albo nie być; oto jest pytanie. Czy szlachetniejszym jest znieść świadomie los wściekłego pociski i strzały, czy też za broń porwać przeciw morzu zgrzyzot?
- + Kobieta jest to przysmak bogów, byle go diabeł nie przyprawił.
- + Niczego z większą ochotą bym nie oddał, może z wyjątkiem życia.
- + Kto by wierzył wszystkiemu, co mówią kobiety, wiedziałby tylko połowę tego, co robią.
- + Piękna kobieta to raj dla oczu, piekło dla duszy i czyściec dla kieszeni.
- + Więcej jest dziwów w niebie i na ziemi, niżli śniło się waszym filozofom.

- ✚ Alkohol po części jest ojcem miłości, a po części nie, gdyż pobudza żądzę, lecz niweczy wykonanie.

Jacek Wejroch

- ✚ Jednym brakuje władzy do szczęścia, innym szczęścia do władzy.
- ✚ Nie ma się po co spieszyć - mądrość zawsze przychodzi za późno.
- ✚ Rodzice mają dziś za mało dzieci, dzieci - za mało rodziców, ale wzajemnie mają siebie jak najbardziej dosyć.
- ✚ Trudno być kowalem własnego losu w cudzej kuźni.

Stanisław Jerzy Lec

- ✚ Moralność upada na coraz wygodniejsze posłania
- ✚ Najkrwawsza to tragedia, gdy krew zalewa widzów
- ✚ Niektóre szczeble kariery wiodą na szubienicę
- ✚ Życie jest bardzo niezdrowo. Kto żyje, ten umiera
- ✚ Niejeden, co pchał się na świecznik, zawisł na latarni
- ✚ Jedni chcą rozumieć to, w co wierzą, inni wierzyć w to co rozumieją.
- ✚ Nie pytaj Boga o drogę do nieba, bo wskaże ci najgorszą.

Andrew Eldritch

- ✚ Jeśli nagram płytę dla Ameryki, będzie na niej wyłącznie muzyka instrumentalna. Amerykanie są tak głupi, że nie mam im nic do powiedzenia.
- ✚ Nie wierzę w reinkarnację, ale w następnym wcieleniu chciałbym być kotem.
- ✚ Jeśli chciałbym, aby "This Corrosion" było po polsku, napisałbym tekst po polsku.
- ✚ Wierzę w niepamięć. Moja powódź byłaby bez sensu, gdyby nie płynęła ku niepamięci.
- ✚ "Trzy stygmaty Palmera Eldritch" podobają mi się tylko do momentu, w którym Eldritch zostaje bogiem. Nie lubię zakończenia.
- ✚ Jesteśmy niesieni wiatrem niczym śnieg. Dryfujemy wspólnie, aby następnie zostać rzuconymi w przeciwnych kierunkach.
- ✚ Z bólem jest do twarzy innym - po to właśnie są!
- ✚ Jeśli ktoś chce tworzyć coś niegramatycznego, musi się przede wszystkim znać na gramatyce.

Mr. Doctor

- + Czyż prawdą nie jest, że niesłyszalna sugestia, niewysłowiony żal, sekretny instynkt, odsłaniają nieczystość ukrytą w sukcesie, wulgarność zwycięstwa, ohydztwo fortuny? Całkowita czystość, katharsis absolutne drzemie w niepowodzeniu i tragedii.
- + Niewielu dostąpi wielkości, na pewno nikt w sztuce, jeśli nie podda się iluzji.
- + Jesteśmy tylko szkicami ludzkich postaci, miotanymi w szaleńczym wirze pomiędzy Bogiem i potępieniem.
- + Z prochu budowałem niewyczuwalną rzeczywistość moich nocy, i proch ten teraz prowadzi mnie ścieżkami, na których rozsypałem bezużyteczne nadzieje.

Wolter

- + Wystarczyło, iż jeden mężczyzna zakochał się w kobiecie, aby świat stał się taki, jaki jest.
- + Bóg stworzył człowieka na własne podobieństwo, człowiek odpłacił Mu za to z nawiązką.

Sokrates

- + Nie zdarzyło mi się, abym do końca wiedział, jaka jest prawda o świecie, i nigdy nie spotkałem nikogo, kto twierdziłby przeciwnie, nie wydając się śmiesznym.
- + W przypadku kiedy dwa poglądy wykluczają się wzajemnie można odrzucić jeden, nie przyjmując drugiego. Nawet zresztą jeśli jest ich więcej, można czuć niechęć do wszystkich.
- + Mądrość polega na tym, że się wie, iż mądrości nie ma.
- + Największym szczęściem jest czasem nigdy się nie narodzić

Heinrich Heine

- + Życie jest chorobą, świat - szpitalem, a śmierć - lekarzem.
- + Bóg mi wybaczy, to Jego praca.

Paul Watzlawick

- + Gdy się już dojdzie do tego, iż istnieje tylko jeden słuszny światopogląd - nasz własny, bardzo szybko stwierdzamy, że świat błędzi.
- + Prawdziwy geniusz odrzuca z heroiczną konsekwencją, nie tylko porady innych, ale i to, co jemu samemu wydaje się najlepszym rozwiązaniem.

- ✚ Najwyższy czas skończyć ze starą jak świat bajką dla dzieci, że szczęście, szczęśliwość i bycie szczęśliwym są pożądanymi celami, do których dąży się w życiu. Zbyt długo nam wmawiano, a my szczerze w to wierzyliśmy, że poszukiwanie szczęścia w końcu nam szczęście przyniesie.
- ✚ Nie można dłużej czekać z podaniem koła ratunkowego naszemu światu, zagrożonemu utonięciem w powodzi zaleceń: jak być szczęśliwym.
- ✚ Nie oszukujmy się: czym albo gdzie bylibyśmy bez tej naszej nieszczęśliwości. Jest ona naszą palącą potrzebą - w najprawdziwszym sensie tego słowa.
- ✚ Być nieszczęśliwym potrafi każdy, unieszczęśliwiać się - to wymaga nauki. Trochę doświadczenia i kilka osobistych niepowodzeń tu nie wystarczy.
- ✚ Wzdłuż dróg do nieszczęścia stoją złote myśli jako drogowskazy.

Konfucjusz

- ✚ Wiedzieć, że wiemy, co wiemy, i że nie wiemy tego, czego nie wiemy – oto prawdziwa wiedza.
- ✚ Jedni chcą uwierzyć w to co rozumieją, inni zrozumieć to w co wierzą.

Inni

- ✚ Adam nie rozwiódł się z Ewą, bo nie znalazł adwokata. (Gommez de la Sema)
- ✚ Bogacz jest nędzarzem z mnóstwem pieniędzy. (Arystoteles Onassis)
- ✚ Czasem należy zstąpić do piekieł wyobraźni, aby nie znaleźć się tam w rzeczywistości. (Sarah Kane)
- ✚ Człowiek jest w stanie znieść wszystko z wyjątkiem siebie. (Hans Kung)
- ✚ Człowiek potrzebuje odrobiny szaleństwa, inaczej nie zdobędzie się na to, by oddać linę i być wolnym. (Nikos Kazantzakis)
- ✚ Ci, którzy wiedzą, iż ryby nie należy jeść nożem, mogą rybę jeść nożem (Ipsilantis).
- ✚ Dlaczego nie jemy gówna? Miliard much nie może się mylić. (Waldemar Łysiak)
- ✚ Dzięki postępowi wiemy coraz więcej i coraz mniej mamy z tego pożytku. (Josef Meinard)
- ✚ Jak sobie co baby wbijają w głowę, obcęgami nie wyciągniesz. (Henryk Sienkiewicz)
- ✚ Jedyna nadzieja żonatego mężczyzny, by w domu mieć ostatnie słowo, to przyznać żonie rację. (Vittorio de Sica)
- ✚ Jeżeli dwie osoby mają identyczne poglądy, jedna z nich jest niepotrzebna. (Winston Churchill)
- ✚ Kobieta i mocne wino z najmłodszego uczynią błazna. (Kazimierz Władysław Wójcicki)
- ✚ Kobieta podobna jest do cienia. Jeśli ją ścigasz - udeka, jeśli ty uciekasz - idzie za tobą. (porzekadło arabskie)
- ✚ Lepiej jest szerzyć dobro, niżli tępić zło. (Antoine de Saint-Exupery)
- ✚ Matce potrzeba dwadzieścia lat, aby z syna zrobić człowieka. Innej kobiecie wystarczy dwadzieścia minut, aby zrobić z niego wariata. (Henryk Rowland)
- ✚ Najbardziej optymistyczną wizją kolejnego stulecia jest to, iż najprawdopodobniej nikt z nas go nie doczeka. (Niemka - nazwisko i adres znane redakcji)
- ✚ Nasze rewolucje podobne są do naszych kobiet - szybko tracą cnotę (Anonimowy działacz rewolucyjny)
- ✚ Nie chcę należeć do klubu, który przyjąłby na członka kogoś takiego jak ja. (Graucho Marx)
- ✚ Nie dziw, że wszystko się pieprzy, skoro świat zamienił się w burdel. (Bertolt Brecht)
- ✚ Nie ma prawdy, wszystko jest możliwe. (Hassan Isabbah)
- ✚ Nie masz doskonałego piękna bez pewnej niezwykłości w umiarach. (Francis Bacon)
- ✚ Nie znam nikogo, kto chciałby pracować za tyle ile jest wart. (Kin Hubbard)

- + Opinia publiczna jest niczym duch: nikt go nie widział, ale każdy jest przez niego terroryzowany. (Sigmund Graff)
- + Pieniądz szczęścia nie daje, ale każdy chce to sprawdzić osobiście. (Stefan Kisielewski)
- + Poszukiwanie żydowej partnerki przypomina poszukiwania węgorza w worku pełnym żmij. Zanim ci się to uda, wielokrotnie wyciągniesz rękę z nową raną. (Tomasz Morus)
- + Prawda jest kłamstwem o długich nogach. (Fritz Grunbaum)
- + Przeze mnie droga w miasto zatracenia. Ty, co tutaj wchodzisz, żegnaj się z nadzieją. (Dante Alighieri)
- + Przyznawanie przywilejów nie sprawującym władzy i niemającym obywatelom w minimalnym stopniu zwiększa ich rzeczywiste wpływy, w znacznej natomiast mierze poprawia ich samopoczucie. (Arystoteles)
- + Są ludy co dojrzały do śmierci z rąk ludów niedojrzałych do życia. (Jacek Kaczmarski)
- + Śmierć to jedyna przyjemność, której nie można odczuć. (Karol Irzykowski)
- + Tyle rozprawia się o umysłowości kobiet, o prawach kobiet, o równouprawnieniu kobiet; ciekawe jednak, co by nas to wszystko obchodziło, gdyby kobieta nie posiadała nic prócz umysłowości. (Wincenty Rzymowski)
- + Umieranie jest jednym z naszych życiowych zadań. (Marek Aureliusz)
- + W piekle nie można po ścianach malować diabłów. (Kurt Wolff)
- + Wielu chce się dostać do nieba, mając jednocześnie nadzieję, iż zanim to nastąpi, zostaną złagodzone warunki przyjęcia. (Willi Hoffsummer)
- + Wokół kłamstwa ludzie skupiają się jak muchy przy plastrze miodu, a słowa bazarza pachną niczym kadzidło, mimo że siedzi on w gnoju na rogu ulicy. (Mika Waltari)
- + Wszyscy chcą żyć długo, ale nikt nie chce być stary. (Johann Nestroy)
- + Z człowiekiem jest jak z polem, czasami biegnie przez nie żyła złota, właściciel jednak do samego końca nic o tym nie wie. (Jonathan Swift)